

Aynadaki Çocuk

– Ayhan HIZ · 27 Mart 2009

Hani o eski uysal çocuk?
Nerde? söylediği güzel şarkılar.
Yalnızlıktan zevk aldığı anlar.
Kendi kendine oynadığı oyuncaklar..

Onlar da sırra kadem basmışlar.
Şarkılar,o yaşam,oyuncaklar..
Zevkle, tek başına dolandığı sokaklar.
Yitmiş geçen zamanla,
mutlu anlar...

Şu an sorma dostum halimi.
O çocuk ben değilim sanki
Çevremde sorunlar,halkalaşmış
Bak; çocuğun saçları da aklaşmış...

Sanki bir ömür geçmiş aradan
Yeni bir yaşam kurulmuş,uyamadığım
İnsanlar benden uzakta,
ben yaşamıyorum,sanki...

İnsan yaşamasın,
dört mevsimini yaşamın.
Sorunlarla oynaşmasın,oyuncak gibi
işte o an dostum,
senin de yaşamın kararır...

Çocuğun hayalleri vardı
Dağlarca sorun yoktu önünde
Güzel düşler görür,
hayra yorardı.
Çocuk çözümü aramazdı...

Şimdi öyle mi dostum
Bak! ..garipliği bile atamıyorum

Yıllar o kadar değiştirmiş ki beni,
Ben bile,beni tanımıyorum...

Nerde?

Nerde o çocuk,diye sorma.
Yıllar almış onu,bağrına basmış.
Yerine,kocaman
Dert küpü bırakmış...

Ne güzellikler vardı usunda,
Sönmüyecek cevher taşır kalbinde
Hiç bir şey yıkamazdı onu,hiç bir şey
Sorma dostum,
Onu yıllar yıprattı...

Karşılaşırsan o çocukla bir gün,
Değişmiyen bir şey göreceksin.
Atamadığı suskunluk,
Çizemediği kader...

Selam söyleyin o çocuğa,benden
Yıllar sonra,uzak illerden.
Belki gelir de elden,
Görüřürüz,konuşuruz eskilerden.
Bir çocuk vardı,özlem dolu
sorunsuz,kedersiz.
Ama bulamam,nafile
O çocuk mazide kaldı..

Şu an saçlarımda aklar var
Avurtları çökmüş,gönlü yaralı..
Bazen aynada görürümde,
Yine o çocuk gelir, aklıma
sonra yalnızlıktan bıktığım,
Garipliğim...